

حضرت زینب علیها السلام در پنجم جمادی الاولی سال پنجم هجرت در مدینه منوره چشم به جهان گشود. مادرش فاطمه زهرا (سلام الله علیها) و پدرش امام علی علیه السلام بود.

هنگامی که زینب (سلام الله علیها) متولد شد، مادرش حضرت زهرا (سلام الله علیها) او را نزد پدرش امیرالمؤمنین (علیه السلام) من از (: آورده و گفت: این نوزاد را نامگذاری کنید! حضرت فرمود رسول خدا جلو نمی افتم.

در این ایام حضرت رسول اکرم (صلی الله علیه و آله) در مسافرت بود. پس از مراجعت از سفر، امیرالمؤمنین علی (علیه السلام) به آن حضرت عرض کرد: نامی را برای نوزاد انتخاب کنید. رسول خدا (ص) فرمود: من بر پروردگارم سبقت نمی گیرم.

در این هنگام جبرئیل (علیه السلام) فرود آمده و سلام خداوند را ابلاغ کرده و گفت: نام این نوزاد را به پیامبر (صلی الله علیه و آله) «زینب» بگذارید! خداوند بزرگ این نام را برای او برگزیده است. بعد مصایب و مشکلاتی را که بر آن حضرت وارد خواهد شد، بازگو کرد. پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله) گریست و فرمود: هر کس بر این دختر بگرید، همانند کسی است که بر برادرانش حسن و حسین گریسته باشد.

نیز او را ام کلثوم کبری، و صدیقه صغری می نامیدند. از القاب آن حضرت، محدثه، عالمه و فهیمه بود.

حضرت زینب در پنج سالگی مادر خود را از دست داد و از همان دوران طفولیت با مصیبت آشنا گردید. در دوران عمر با برکت خویش، مشکلات و رنج‌های زیادی را متحمل شد، از شهادت پدر و مادر گرفته تا شهادت برادران و فرزندان، و حوادث تلخی چون اسارت و... را تحمل کرد. این سختی‌ها از او فردی صبور و بردبار ساخته بود.

پیامبر (صلی الله علیه و آله) در هنگام تولد او فرموده بود به همه حاضرین و غایبین امتم بگویید که این دختر را محترم بدانند که نمونه و نماینده خدیجه کبری (سلام الله علیها) است. «حضرت سجاد» (علیه السلام) در وصف عمه‌اش زینب کبری (سلام الله علیها) فرمود: **انت بحمدالله عالمه غیر معلّمه فهمه غیر مفهمه** عمه جان! به حمدالله دانش تو دانشی الهی است و فهمی که در قلب شریف تو وجود دارد از منبع فیض الهی است. ایشان به مدت پنج سال وجود مبارک پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله) و فاطمه زهرا (سلام الله علیها) را درک نمودند و این پنج سال فرصتی بود که از نور وجود این دو دردانه زمان بهره گیرد در دامان پرمهر و عطوفت آنان رشد نماید از جرعه‌های معرفت سیراب شود و حدیث صبر و استقامت در دفتر وجودش بنگارد.

حضرت زینب (سلام الله علیها) به اعتراف همه تاریخ نویسان آراسته به همه فضایل و خصلت‌های والای اخلاقی و الهی بودند و در سایه این کمالات به مرتبه‌ای از منزلت انسانی دست یافتند که شایستگی محرم راز الهی و امین ودایع امامت و ولایت بودن را حداقل در بخشی از عمر شریفشان به خود اختصاص دادند. حضرت این کمالات را به برکت عنایات خاص الهی و پاکی سرشت و نحوه تربیت و پرورش در دامن پیامبر (صلی الله علیه و آله) و حضرت فاطمه (سلام الله علیها) و امیرالمؤمنین (علیه السلام) و تلاش‌هایی که در راستای کسب سجایای اخلاقی و به‌جای آوردن عبادات و فرمان‌ها الهی انجام داده بود به دست آورد همچنان که القاب بلندی که برای ایشان ذکر شده به گوشه‌ای از عظمت شخصیت این بزرگ بانوی اسلام دلالت دارند.

صاحب کتاب اساور من ذهب درباره حافظه و ذکاوت آن بانوی

بزرگوار چنین می نویسد:

رحلت بانوی صبر و استقامت حضرت زینب (س) تسلیت باد

معاونت پژوهش - مدرسه علمیه حضرت زینب (س)

شهرستان امیدیه - زمستان ۱۳۹۸

گریه امام زمان (علیه السلام) بر اسیری حضرت زینب

(سلا الله علیها)

اج ملا سلطان علی روضه خوان تبریزی، که از جمله عبّاد و زُهاد است، می گوید: «امام زمام (علیه السلام) را در خواب دیدمو عرض کردم: مولای من! آیا آنچه در زیارت ناحیه مقدسه آمده: «فلانذبک صباحا و مساء و لابکین علیک بدل الدموع دما» صحیح است؟ فرمود: بلی! عرض عرض کردم: آن مصیبتی که در آن به جای اشک خون گریه می کنید کدام است؟ آیا مصیبت حضرت علی اکبر است؟ فرمود: نه، اگر علی اکبر زنده بود، در این مصیبت او هم خون گریه می کرد.

گفتم: آیا مصیبت حضرت عباس است؟

فرمود: نه، اگر عباس در حیات بود، او هم در این مصیبت خون گریه می کرد.

عرض کردم: لابد مصیبت حضرت سید الشهداء علیه السلام.

فرمودند: نه اگر حضرت سید الشهداء علیه السلام هم در حیات بود، در این مصیبت خون گریه می کرد.

عرض کردم: پس این کدام مصیبت است که من نمی دانم؟

فرمودند: آن مصیبت، مصیبت اسیری زینب است.

منابع:

<https://www.karbobala.com.1>

۲. شیفتگان حضرت مهدی، ج ۲، ص ۱۴۴.

«در اهمیت هوش و ذکاوت آن بانوی بزرگوار همین بس که خطبه طولانی و بلندی را که حضرت صدیقه کبری فاطمه زهرا (سلام الله علیها) در دفاع از حق امیرالمؤمنین (علیه السلام) و غضب فدک در حضور اصحاب پیغمبر اکرم (صلی الله علیه و آله) ایراد فرمودند. حضرت زینب (سلام الله علیها) روایت فرموده است؛ و ابن عباس از آن حضرت روایت نموده و از آن حضرت به عقیده تعبیر می کند. چنانچه ابوالفرج اصفهانی در مقاتل می نویسد: ابن عباس خطبه حضرت فاطمه (سلام الله علیها) را از حضرت زینب (سلام الله علیها) روایت کرده و می گوید: «حدثتني عقيلتنا زينب بنت علي عليه سلام...»

علم و معرفت حضرت زینب (سلام الله علیها)

حضرت زینب کبری (سلام الله علیها) علم خود را از طریق غیب و الهام و از طریق جد بزرگوارش، پدر ارجمند، مادر گرمی و برادران عزیزش (علیهم السلام) دارد که متصل به وحی هستند. درباره مقام علمی آن حضرت گفته شده: زینب (سلام الله علیها) در شهر علم پیامبر (ص) رشد یافته سپس در دامن دروازه علم آن حضرت (امیرالمؤمنین علی (علیه السلام)) بزرگ شده از سینه مادرش حضرت زهرا (سلام الله علیها) شیر مکیده و تغذیه کرده است و عمری را با دو امام بزرگوار که نواده رسول خدا (صلی الله علیه و آله) هستند به سر برده و آنان شهد علم را به کام او ریخته و به او چشاندند. او گنجینه علوم آل محمد (علیهم السلام) و نمونه فضایل آنان است.

حضرت زینب (سلام الله علیها) از جمله راویان حدیث است. ایشان از مادر، پدر، برادرانش، ام سلمه، ام هانی و دیگر زنان روایت می کرد و از جمله کسانی که از او روایت کرده اند ابن عباس، علی بن الحسین (امام سجاد) (علیه السلام)، عبدالله بن جعفر، فاطمه صغری دختر امام حسین (ع) و دیگران هستند.